

פרשת תרומה תשפ"ב – איך הגיעו ילדים לקודש הקודשים?

1. ברכות ל,א: היה עומד בחוץ לארץ יכוון את ליבו כנגד ארץ ישראל ... היה עומד בארץ ישראל יכוון לבו כנגד ירושלים ... היה עומד בירושלים יכוון לבו כנגד בית המקדש ... היה עומד בבית המקדש יכוון לבו כנגד בית קדשי הקדשים ... היה עומד בבית קדשי הקדשים יכוון לבו כנגד בית הכפורת.

שמות כה: והיו הכרבים פרשי כנפים למעלה סככים בכנפיהם על הכפרת... ונתת את הכפרת על הארן **מלמעלה** ואל הארן נתת את העדת אשר אתן אליך: ונועדתי לך שם **ודברתי אתך מעל הכפרת מבין שני הכרבים** אשר על ארון העדת את כל אשר אצוה אותך אל בני ישראל.

2. בראשית ג,כד: ויגרש את האדם וישכן מקדם לגן עדן את הכרבים ואת להט החרב המתהפכת לשמר את דרך עץ החיים – **רש"י:** 'הכרבים' – **מלאכי חבלה.**

רמב"ם יסודי התורה ב,ז: שמות המלאכים על שם מעלתם הוא ... אופנים ואראלים וחשמלים ושרפים ומלאכים ואלוקים ובני אלוקים **וכרובים** ואישים - כל אלו עשרה שמות שנקראו בהן המלאכים. **רמב"ן כה,כא:** בעבור שיצוה בכרובים להיותם פורשי כנפים למעלה ולא אמר למה יעשם כלל ומה שימשו במשכן ... לכך אמר 'ונתת הכפרת עם כרוביו על הארון מלמעלה', כי 'אל הארון נתת את העדות אשר אתן אליך', כדי שיהיה לי **כסא כבוד** כי אני אועד לך שם ואשכין שכינתי עליהם ודברתי אתך מעל הכפרת מבין שני הכרובים בעבור שהוא על ארון העדות. והנה הוא כמרכבה אשר ראה יחזקאל שאמר 'היא החיה אשר ראיתי תחת אלוקי ישראל בנהר כבר ואדע כי כרובים המה', ולכך נקרא 'ושב הכרובים', כי היו פורשי כנפים להורות שהם המרכבה נושאי הכבוד.

רבנו בחיי כה,יח: שנים כרובים **זכר ונקבה** היו ... ובשעה שישראל עולים לרגל, מגלים את הפרוכת ומראים להם הכרובים כשהם מעורים זה בזה ואומרים: ראו חיבתכם לפני המקום כחיבת זכר ונקבה.

סוכה ה,ב: מאי כרוב? אמר רבי אבהו: 'כרביא', שכן בבבל קורין לינוקא רביא [גדל וצומח, ולכן כרוב פירושו כ-רביא]. אמר אביי: אלא דכתיב 'פני האחד פני הכרוב ופני השני פני אדם' והרי היינו כרוב היינו אדם? אלא אפי רברבי ואפי זוטרא (אדם הוא פני גדול וכרוב הוא פני קטן). **רש"י פרשתנו כה,יח:** פרצוף **תינוק** להם. **אברבנאל כה,י:** אפשר עוד שהיו הכרובים ההם על הארץ כדמות שני ילדים קטנים אשר אין בהם כל מום ולא טעמו חטא, האחד בצורת זכר והשני בצורת נקבה.

רבנו בחיי: היו הכרובים כצורה הזו להעיד על הפלגת הדבקות שבין הקב"ה לישראל בלא שום אמצעי, דלא כשאר העו"ג שחלק להם שרים של מעלה. ובאמת היה אפשר שיהיו הכרובים האחד כצורת אדם גדול והשני כצורת ילד קטן ... להעיד על אהבתו לישראל כאהבת האב לבנו שהיא אהבה חזקה, אבל רצה לעשות משל **בדבקות גופני שאין למעלה ממנו שאי אפשר באמצעי** ... כדי שנדע ונשכיל שדבקותו יתעלה עמנו דבקות גדול וחזק בלא שום אמצעי [ולכן בחר בזכר ונקבה].

3. שמות כה,כא: ונתת את הכפורת על הארון מלמעלה, ואל הארון תיתן את העדות אשר אתן אליך - **רמב"ן:** אחר שייתן הכפורת על הארון, ייתן בארון את העדות. כי **ארון יקרא בהיות הכפורת עליו.**

רש"י: ללמד שבעודו **ארון לבדו, בלא כפורת**, ייתן תחילה העדות לתוכו ואח"כ ייתן את הכפורת עליו. **ליקוטי שיחות כא/177, 179:** הרמב"ן סובר שהארון, הכפורת והכרובים כולם הם כלים עבור ה"עדות" [התורה] ועל ידם מתקיים הייעוד של 'ונועדתי לך שם'. ולכן צורת הכפורת הייתה בצורה של המרכבה העליונה. רש"י, לעומת זאת סובר שהארון נועד עבור התורה, ואילו הכפורת והכרובים הם עניין אחר ולכן צורת הכרובים הייתה בעניין אחר של **דמות פרצוף תינוק.**

4. תנא דבי אליהו יד: פעם אחת הייתי מהלך בדרך ומצאני אדם אחד .. ואמר לי רבי: שני דברים יש בעולם ואני אוהבם בלבבי אהבה גמורה ואלו הן: תורה וישראל, אבל איני יודע איזה מהם קודם? אמרתי לו: בני, דרכן של בני אדם אומרים התורה קדמה שנאמר (משלי ח) 'ה' קנני ראשית דרכו'. אבל אני אומר ישראל קדמו שנאמר (ירמיהו ב) 'קודש ישראל לה' ראשית תבואתה'.

יבמות מז: גר ששב לגיותו ומקדש בת ישראל – ישראל מומר קרינא ביה **וקידושיו קידושין.**

לקו"ש כו/180: פירוש רש"י, פשוטו של מקרא, מדבר על הרובד הפשוט ביותר של היהודי, שהוא **מהות אחת עם העצמות האלוקית** ... ולכן לומד רש"י שדמות הכרובים הייתה כפני תינוק, שכן אהבת האב לבן אינה נובעת ממעלות וממעשי הבן אלא מצד היותם עצם אחד. וזה הקשר אל ה"כפורת" מלשון "כפרה", משום שיסוד הכפרה על חטא הוא מכוח היות היהודי עומד מעל התורה, ולכן אפילו שיש בו חיסרון בקיום התורה, יש בו את הכוח למלא את החיסרון הזה.